

NØVN

Sjálfv um tú hefur ringt við at góðtaka tað – so ert tú blivin vaksni í dag. Hjartaliga til-lukku, ynskja
»Members«

Góða mostir!
Hjartaliga til-lukku við 17 ára føðingardegnum, ið var 10. mars, ynskja
Rakul

Elskaðu floksfelagar
Okur ynskja tykkum hjartaliga til-lukku við føðingardegnunum. Her eru tykkur fitt, men nú er nógv broytt.
Heilsan, elítan
P.S. Okur gleða okkum til ball-ið.

Elskaðu Nicolína og góði Jørgin
Hjartaliga til-lukku við føðingardegnunum 11. og 15. mars, 48 og 25 ár. Her sita vit trý so góð.
Kærar heilsanir,
tykkara Esbern fyrri altíð

Góða Rannvá
Hjartaliga til-lukku við 4 ára føðingardegnunum í dag.
Heilsan, mamma, pápi,
Kai og Kim

Góða, fitta Linda
Hjartaliga til-lukku við 8 ára degnum 13. mars. Bestu ynski frá
Mariú, Heðin, Rakul,
Ólavi og Guðrun
P.S. Her ert tú fitt!

Sáðið

Lagt
til rættis:
Øddbjørg
Poulsen

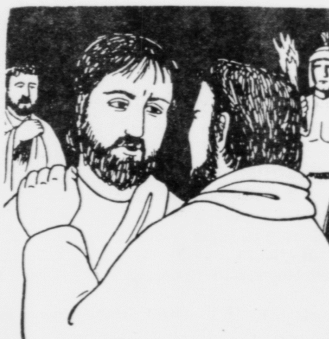
Páskir (3)

Nú verða skjótt páskir, og vit hava tær seinastu ferðirnar listið eitt sindur um, hvat hendi dagarnar áðrenn Jesus doyði á krossinum

Tað vit endaðu við seinast var, tá Jesus var í Getsemanac og bað.

Nú fór Jesus yvir til lærusveinarnar, sum lógu og svóvu, og bað teir koma avstað, men í tí sama kom Judas, og ein stórir flokkur var svørdum og gæssum.

Judas kysti Jesus, og so lögdu menninir á Jesus, tóku Hann og fóru við Jesu til høvudsprestin.

Í garði høvudsprestsins royndi ráðið at fáa Jesus at siga okkurt skeivt, so teir kundu døma Hann, og taka Hann av døgum, men teir funnu einki. Men so fóru nakrir at lúgva um Jesus. Tað hoyra vit um næstu ferð.

Dagsins tekstur

Miðføstu sunnudag

Kollekt. Latum okkum øll biðja:

Harra, vár Guð, himmalski faðir! Tú, sum við einbarna syni tínum í oyðimørkini ríkiliga mettaði fimm túsund menn umframt kvinnur og børn við fimm breyðum og tveimum fiskum, var biðjum teg: Ver eisini miskunnsamur hjá okkum við signing tíni, og áminn tú okkum um rættliga at brúka gávur tínar. Lær okkum við heilaga anda tínum at arbeiða fyrri tí mati, sum ikki er forgongiligur, men sum varir til ævigt lív, og metta okkum við hinum livandi breyði, sum kemur niður frá himlinum, at vit einaferð mega verða sæl um ævir fyrri elskuliga son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Epistulin skrivur Pætur ápostul í seinna brævi sínunum, 1. kap. 3.–11. v.

Við tað at hansara guddómligi máttur hevur givið okkum alt tað, sum hoyrir til lívs og Guðs ótta við kunnugleikanum um hann, sum kallaði okkum við síni egnu dyrd og kraft, og við teimum hevur givið okkum tæy størstu og dýrastu lyftu, fyrri at tit við teimum skulu verða felagar í guddómligari náttúru, tá ið tit komast undan spillingini í heiminum, sum stendst av gímdum, so gerist tykkum tí eisini av teirri grund allan ómak fyrri í trúgv tykkara at sýna dygd, og í dygdini skynsemi, og í skynsemini avhald, og í avhaldinum tolmóð, og í tolmóðinum gudsóttu, og í gudsóttinum bróðurkærleika, og í bróðurkærleikanum kærleika. Tí at tá ið hetta er at finna hjá tykkum, og tað tekur til, tá letur tað tykkum ikki vera yrkisleysar ella fruktaleysar viðvíkjandi kunnugleikanum um váran harra, Jesus Krist. Tí at tann, sum hetta ikki er at finna hjá, er blindur, stutt-skygdur, og hevur gloymt reinsanina frá sínum fyrri syndum. Leggið tykkum tí tess meira eina við, brøður, at gera kall tykkara og útveljing tykkara fóst; tí at tá ið tit gera hetta, skulu tit ikki á nøkrum sinni snáva. Tí at soleiðis skal tykkum ríkiliga verða veittur inngangur til harra og frelsara várs, Jesus Krists, æviga ríki.

Hetta heilaga evangelið skrivur Jóhannes evangeliistur, 6. kap. 35.–51. v.

Jesus segði við teir: »Eg eri lívsins breyð. Tann, sum kemur til mín, skal ikki hungra, og tann, sum á meg trýr, skal aldri tysta. Men eg havi sagt tykkum, at tit hava sæð meg og trúgva tó ikki. Alt, sum faðirinn gevur mær, skal koma til mín; og tann, sum kemur til mín, vil eg als ikki reka burtur. Tí at eg eri komin niður av himni, ikki fyrri at gera vilja mín, men vilja hansara, sum sendi meg. Men hetta er vilji hansara, sum sendi meg, at av øllum tí, sum hann hevur givið mær, skal eg einki missa, men eg skal reisa tað upp á evsta degi. Tí at hetta er vilji faðirs míns, at hvør tann, sum sær sonin og trýr á hann, skal hava ævigt lív, og eg skal reisa hann upp á evsta degi.« Tá ið skadust Jøðarnir á hann, tí at hann segði: »Eg eri tað breyðið, sum kom niður av himni.« Og teir søgdu: »Er hetta ikki Jesus, sonur Jósefs, sum vit kenna bæði faðir og móður at? Hvussu kann hann tá siga: »Eg eri komin niður av himni?« Jesus svaraði og segði við teir: »Ilkski ikki tykkara millum! Engin kann koma til mín, uttan faðirinn, sum sendi meg, dregur hann, og eg skal reisa hann upp á evsta degi. Skrivað er hjá profetunum: »Og teir skulu allir verða upplærdir av Guði.« Ein og hvør, sum hevur hoyrt av faðirinum og lært, kemur til mín. Ikki so at nakar hevur sæð faðirinn uttan hann, sum er frá Guði, hann hevur sæð faðirinn. Sanniliga sigi eg tykkum: Tann, sum trýr, hevur ævigt lív. Eg eri lívsins breyð. Fedrar tykkara ótu manna í oyðimørkini og doyðu. Hetta er breyðið, sum kemur niður av himni, at tæy skulu eta tað og ikki doyggja. Eg eri hitt livandi breyðið, sum kom niður av himni; um nakar etur av hesum breyði, skal hann liva allar ævir; og breyðið, sum eg skal geva, er hold mítt, sum eg skal geva heiminum til lívse.